

806

Nu er det åndens lyse tid

1. Nu er det Åndens lyse tid
og kærlighedens sommer,
der midt i verdens onde strid
og kulde bare kommer.
Nu ånder Gud
på sind og hud
og vækker vore viljer
– som solen græs og liljer.
2. Vi tror, det var af kærlighed,
Gud gav os liv og ånde.
Vi tror, det nu er tid og sted
at gå vor Gud til hånde
og skabe med,
hvor Himlens fred
bevæger og forsoner
blandt jordens millioner.
3. Et barn blev født som verdens håb
i vinternattens kulde,
og hyrder hørte fryderåb,
og hjerterne løb fulde
af lykkeord,
et englekor
sang lyset ind i verden:
„Guds fred med jeres færden!“
4. En mand stod op en forårsdag
som blomsterne af mulden.
Guds Søn, der fødtes vintersvag,
har overvundet kulden
med troens ord,
så folk på jord
tør lade hjertet råde
og leve af Guds nåde.
5. Ja, livets Gud, vi tror og véd,
at folk, vi kalder fjender,
er skabt af samme kærlighed
som vi og vore venner,
bevæg vort sind
med sommervind
og væk de gode viljer
– som solen græs og liljer.
6. Lad kærlighedens lyse Ånd
nu lægge verden åben
og løse blodets gamle bånd
og fjerne blanke våben,
og ånd så Gud
på sind og hud,
til verden vil, den kommer,
din grænseløse sommer.

Lars Busk Sørensen har skrevet en pinsesalme, som også binder jul og påske sammen med pinsens begivenhed.

De første vers af salmen blev skrevet i et sommerhus i det svenske Småland, og det forklarer baggrundstemningen, der spejler den lyse, svenske sommer.

Resten af salmen er skrevet sommeren 1995, hvor krigen i Bosnien rasede, derfor strofe 1 om "verdens onde strid".

I strofe 3 er der julen, som er håbets fest.

I strofe 4 er det påske, som er troens fest, og i strofe 5 er det pinsen, som er kærlighedens og fællesskabets fest. Jul, påske og pinse spejler den teologiske treklang tro, håb og kærlighed.

Det er denne treklang der mødes i Jesus, og drømmen om fred skal vi derfor bygge – ikke på os selv – men på hans kærlighed, tro og håb, som bliver levende i os gennem Helligånden i os.

Salmen er typisk for Lars Busk Sørensen: som når han i strofe 2 skriver: "Vi tror, det nu er tid og sted/ at gå vor Gud til hånde/og skabe med".

Han lægger vægt på vores ansvar over for hinanden.

God fornøjelse med at synge en salme, der lovpriser Guds skaberværk, fastholder os på håbet og formaner os til forpligtelsen i fællesskabet med hinanden.